

متن پرسش

با سلام و احترام: اینجانب عضو هیات علمی رسمی قطعی گروه مهندسی عمران هستم. علاوه بر تدریس، حدود ۳۰ دانشجوی کارشناسی ارشد فارغ التحصیل نموده ام. می توان گفت مقالاتی که از تحقیقات بنده مستخرج شده کاربردی نبوده و صرفاً با شبیه سازی عددی در موضوعات مختلفی تهیه شده است. البته حقیقتاً این کارهای پژوهشی را با علاقه انجام نداده ام و از طرفی وقتی به این کارها نگاه می کنم می بینم که هیچ کاربردی نداشته و فقط فایده آنها فارغ التحصیل کردن تعدادی دانشجو و کسب امتیازاتی برای من بوده که پایه های سالانه و ارتقاء به مرتبه دانشیاری را به همراه داشته است. و این مسئله نیز در بی انگیزه شدن من برای انجام پژوهش در زمینه تخصصی خودم تاثیر بسزایی داشته است. گاهی فکر می کنم خداوند متعال استعداد و ماموریت زندگی من را در انجام این زمینه قرار نداده و احساس می کنم اینکار برای من ممکن است علم لاینفع باشد. گاهی فکر می کنم شاید بهتر است مسیر خود را به انجام پژوهشهای قرآنی (مثلاً در خصوص مطالب در ارتباط با آب) تغییر دهم. اما آیا به مصلحت است که من با حدود ۴۵ سال سن وارد این مسیر شوم؟ اگر بله از کجا شروع و چه مطالبی را مطالعه کنم؟ چند سال گذشته حدود هفت جزء از قرآن را حفظ کردم. البته حفظ را رها کردم چون به این نتیجه رسیدم که تدبر بر حفظ اولویت دارد. ممنوم می شوم مرا از توصیه های ارزشمند خود بهره مند فرمایید. آیا از نظر دانشگاهی قابل پذیرش است که کار پژوهشی خود را در این زمینه جدید انجام دهم؟ از اینکه وقت ارزشمند شما استاد گرامی را گرفتم عذرخواهی می کنم. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می کنم اگر در عین حضور در دانشگاه و فعالیت در آن مسیر، سیر مطالعاتی سایت را دو تا سه سال دنبال فرمایید و سپس به تفسیر المیزان بپردازید؛ جهت گیری خوب و لازمی در مسیر تحقیقات دانشگاهی به میان می آید. مثل کاری که تا حدی آقای دکتر گلشنی انجام می دهند. موفق باشید